

Sygn. akt **IV Ka 30/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w IV Wydziale Karnym Odwoławczym
w składzie:

Przewodniczący: SSO Ryszard Małachowski (spr.)

Sędziowie: SO Dorota Mazurek

SO Michał Tomala

Protokolant: Aneta Maziarek

przy udziale Prokuratora Prok. Okr. Ilony Talar

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2013 r.

sprawy **H. B. (1)**

oskarżonego z art. 156 § 1 pkt 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie
VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Policach

z dnia 10 października 2012 r. sygn. VII K 150/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- orzeczoną wobec oskarżonego karę grzywny obniża do 270 (dwustu siedemdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

- na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu kary grzywny zalicza mu okres rzeczywistego pozbawienia wolności liczony od dnia 30 kwietnia 2012 r. do dnia 11 września 2012 r.

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. N. (1) kwotę 516,60 (pięciuset szesnastu i 60/100) złotych, w tym 96,60 (dziewięćdziesięciu sześciu i 60/100) złotych podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu przed Sądem Okręgowym jako drugą instancją,

IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze, natomiast wymierza mu 570 (pięćset siedemdziesiąt) złotych opłaty za obie instancje.

Sygn. akt IV Ka 30 / 13

UZASADNIENIE

H. B. (1) został oskarżony o to, że w dniu 30 kwietnia 2012r., w P., w mieszkaniu przy ul. (...), zadał W. F. ciosy nożem w prawe podudzie, szyję oraz okolice klatki piersiowej powodując dwie rany kłute płuca lewego i ranę kłutą osierdzi, które to obrażenia doprowadziły do ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonego i stanowiły chorobę realnie zagrażającą życiu,

to jest o czyn z art. 156 § 1 pkt 2 kk.

Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w P. wyrokiem z dnia 10 października 2012r., sygn. akt VII K 150 / 12, uznał H. B. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu kwalifikowanego z art. 156 § 1 pkt 2 kk i na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił na okres 5 lat próby oraz na podstawie art. 73 § 1 kk oddał w tym czasie oskarżonego pod dozór kuratora.

Na podstawie art. 71 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego karę 328 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 30 kwietnia 2012 r. do dnia 10 października 2012 r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równy jest dwóm dziennym stawkom grzywny i uznał grzywnę za wykonaną w całości.

Na podstawie art. 72 § 1 pkt 6 kk zobowiązał oskarżonego do poddania się leczeniu odwykowemu od uzależnienia od alkoholu.

Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. N. (1) tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego H. B. (1) z urzędu kwotę 988,92 zł.

Na podstawie art. 44 § 2 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci noża o długości całkowitej 22 cm z białą rączką wymieniony w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) przechowywany w depozycie KPP P..

Na podstawie art. 230 § 2 kpk zwrócił K. B. dowód rzeczowy w postaci bluzy koloru zielonego z napisem (...) wymieniony w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) przechowywany w depozycie KPP P., zaś H. B. (1) dowód rzeczowy w postaci bluzy koloru pomarańczowego wymieniony w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) przechowywany w depozycie KPP P..

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym 628 zł tytułem opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł prokurator zarzucając temu orzeczeniu obrazę przepisów prawa materialnego, to jest art. 71 § 1 kk, poprzez orzeczenie na tej podstawie kary grzywny w wysokości 328 stawek dziennych, podczas gdy najwyższa liczba stawek dziennych, którą można orzec na tej podstawie wynosi 270.

Formułując taki zarzut skarżący wniósł o zmianę wyroku poprzez orzeczenie wobec H. B. (1) kary grzywny do 270 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł, a w pozostałej części do utrzymania wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się zasadna.

Materiał dowodowy zgromadzony w trakcie postępowania jest całkowicie wystarczający do niewątpliwego przypisania sprawstwa i winy H. B. (1) w zakresie zarzucanego mu czynu. Sąd Rejonowy oparł swoje ustalenia faktyczne zarówno na wyjaśnieniach oskarżonego H. B. (1) oraz zeznaniach bezpośrednich uczestników i świadków zdarzenia – K. B. i W. F., jak również na dokumentacji medycznej, protokołach oględzin mieszkania jak i osoby oskarżonego, zeznaniach pracownika Szpitala (...) w P. i wiedzy wykonującego tego dnia w ośrodku zdrowia czynności w tej sprawie

funkcjonariusza policji. Uwzględnione zostały okoliczności zarówno obciążające jak łagodzące sytuację procesową oskarżonego.

Ustalony stan faktyczny nie budzi żadnych wątpliwości, Oskarżony finalnie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i ostateczna wersja zdarzeń prezentowana przez niego jest zbieżna z ustaloną przez Sąd Rejonowy.

Przedmiotem skargi apelacyjnej jest naruszenie przepisu odnoszącego się do rozmiaru kary grzywny orzeczonej za przypisane H. B. (1) przestępstwo. Skarżący w pełni zasadnie sformułował zarzut obrazy przepisu prawa materialnego, to jest naruszenia dyspozycji art. 71 § 1 kk, przewidującego możliwość wymierzenia na jego podstawie grzywny maksymalnie do 270 stawek dziennych. Sąd Rejonowy powołując się na podany przepis, wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 328 stawek dziennych, co stanowi oczywiste naruszenie przepisu art. 71 § 1 kk. Sąd I instancji swój błąd zauważył i wskazał na niego w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy uwzględniając apelację prokuratora zmniejszył liczbę stawek dziennych orzeczonej wobec oskarżonego w oparciu o przepis art. 71 § 1 kk grzywny do 270 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł. Jest to postąpienie zgodne z intencją Sądu I instancji, a także z ustawowymi zasadami wymiaru kary.

Przy zmianie rozstrzygnięcia w części dotyczącej wymiaru kary grzywny, niezbędną była również zmiana rozstrzygnięcia opartego o przepis art. 63 § 1 kk. Kierując się wskazaniem tego przepisu, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny, Sąd Okręgowy na poczet nowoorzeczonej grzywny zaliczył oskarżonemu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 30 kwietnia 2012r. do dnia 11 września 2012r.

Tak argumentując, Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 kpk zmienił zaskarżony wyrok w sposób wyżej przedstawiony, utrzymując go w mocy w pozostałym zakresie

O wynagrodzeniu z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu udzielonej H. B. (1) w postępowaniu odwoławczym przed Sądem II instancji, Sąd Okręgowy orzekł na podstawie § 2 ust. 3 i § 14 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1348, z późn. zm.).

Kierując się zasadą słuszności, Sąd Okręgowy na podstawie art. 424 § 1 kpk w zw. z art. 435 kpk zwolnił oskarżonego z obowiązku ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze, natomiast na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 4 i z art. 3 ust. 2 w zw. z art. 10 ust. 1 ustawy z dn. 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (t. j. Dz. U., nr 49 z 1983r., poz. 223 z późn. zm.) wymierzona została oskarżonemu należna Skarbowi Państwa opłata za obie instancje.

SSO Michał Tomala SSO Ryszard Małachowski SSO Dorota Mazurek